Yhteiskuntapoliittinen sos.dem. yhdistys ry YPSY

Toimintakertomus vuodelta 2015

Yhteiskuntapoliittisen sos.dem. yhdistyksen kevätkautta leimasi valmistautuminen eduskuntavaaleihin, mikä näkyi kuukausikokousten aiheissa, alustajien valinnassa ja satsauksena lehti-ilmoitteluun Demokraatissa. Uutena toimintamuotona YPSY kokosi jäsenistöstään asiantuntijalistan, joka toimitettiin Helsingin piirille ehdokkaiden käyttöön kahdenvälisiin keskusteluihin ja sparraukseen. Tämä toimintamuoto ei kuitenkaan sytyttänyt ehdokkaita, joten yhteistyö ehdokkaiden kanssa jäi laihaksi lukuun ottamatta yhdistyksen omasta piiristä ehdokkaana ollutta Nina Casténia.

Vaalitulos oli sosialidemokraateille historiallisen huono, 16,5 % äänistä ja 8 paikan menetys. Eduskuntaan saatiin 34 kansanedustajaa, joista Helsingin listalta vain 4 (Erkki Tuomioja, Eero Heinäluoma, Tuula Haatainen, Nasima Razmyar). Piirin puheenjohtaja Pilvi Torsti pääsi ensimmäiselle varapaikalle 3451 äänellä. Ehdokkaana ollut YPSY:n varapuheenjohtaja Nina Castén teki intensiivisen ja kulttuuriarvoja puolustavan kampanjan ja sai 645 ääntä – ensikertalaiseksi varsin kunnioitettavasti.

Kuukausikokoukset

Edellisen vuoden lopulla YPSY:ssä oli käyty keskustelua hyvinvointivaltiosta ja todettu, että hyvinvointivaltio ei voi kasvaa äärettömiin, vaan tarvitaan uusia visioita yhteiskunnan ongelmiin. Näistä lähtökohdista aloitettiin toimintavuosi 27.1. keskustelutilaisuudella **hyvinvointivaltion tulevaisuudesta ja perustulosta**. Tilaisuuden avasi professori ***Jorma Kalela*** alustuksellaan. Kalelan näkemyksen mukaan perustulo voisi hyvinkin toimia hyvinvointivaltion uutena perustana. Perinteinen palkkatyö on menettänyt merkityksensä yhteiskunnan perustana ja epätyypilliset työsuhteet lisääntyneet. 370 000 suomalaista elää toimeentuloturvan varassa. Sosiaaliturvan ongelmana on byrokratia, ja moninaisten järjestelmien viidakossa moni eksyy. Tarvitaan peruskorjaus, jota kuitenkaan SDP ei aja, Kalela väitti. Taloudellinen kasvu ja kilpailukyky ovat vallanneet ajattelun, ja ulos rajataan kaikki uudistukset, jotka voisivat vaarantaa niitä. Perustulo on torjuttu lähtökohtaisesti, pohtimatta ja selvittämättä, mitä se voisi merkitä.

Pyydetyt kommenttipuheenvuorot olivat kuitenkin epäileväisiä. SAK:n ekonomisti ***Ilkka Kaukoranta*** kertoi, että perustuloa on SAK:n piirissä tutkittu. Se on epämääräinen iskusana, johon voi piilottaa lähes mitä vain. Hän piti perustuloa monella tapaa ongelmallisena nimittäen sitä utopiaksi, sumuverhoksi tai turhaksi himmeliksi. Perustulo poistaisi kannustimen työhön, raunioittaisi valtiontalouden ja sen tulovaikutus jäisi pieneksi. Perustuloa ajavat köyhien kepittäjät, taivaanrannan maalarit ja hyödyttömien himmelien rakentajat, kiteytti Kaukoranta. Parempi olisi hänen mukaansa perustulojankkauksen sijaan ajaa realistisia parannuksia nykyiseen järjestelmään.

Professori, kansanedustajaehdokas ***Pentti Arajärvi*** jakoi Kalelan huolen hyvinvointiyhteiskunnan puutteista, mutta ei asettunut tukemaan perustuloa. Hän korosti kolmea asiaa: Hyvinvointi on tavoite, talous on keino ja ympäristö asettaa rajat. Sosiaalipolitiikan uudistusta ei voida tehdä, jos ei ole lisää rahaa. Perustulo voisi korvata joitakin tulonsiirtoja, mutta ei kaikkea sosiaaliturvaa. Arajärven esittämät luvut olivat tyrmääviä. Huolta aiheuttaisivat hänen mukaansa myös yhteiskuntapoliittiset vaikutukset: Vaikka aloittelevien taiteilijoiden toimeentulo paranisi, työn, opiskelun, lastenhoidon ja omaishoidon vuorottelu helpottuisi, kannustinloukut, työkyvyttömyys- ja työttömyysongelma poistuisivat (jos suostuttaisiin elämään perustulolla), silti jako A- ja B-kansalaisiin syvenisi . Vaikutuksena voisi olla myös sosiaaliturvan legitimiteetin heikkeneminen ja sosiaaliturvan rahoitushalukkuuden väheneminen.

Aihe herätti vilkkaan keskustelun, jossa korostettiin, että SDP:n on oltava hyvinvointiyhteiskunnan kehittämisestä pitkän tähtäyksen visio. Saavutettujen etujen valvominen ei riitä. Läsnä oli 41 henkeä.

Helmikuun kuukausikokouksessa jatkettiin keskustelua toimeentulorakenteen muutoksesta teemalla **Yrittäjyydellä nousuun!** Tilaisuus järjestettiin yhteistyössä Helsingin Sos.dem. Kilta ry:n ja SONK:n kanssa. Yrittäjäiltaan osallistui 27 henkilöä. Alustajina olivat toimitusjohtaja ***Jussi Järventaus***, Suomen Yrittäjät ry (Yrittäjyydellä nousuun! Kolmikantako romukoppaan?) ja kansanedustaja ***Mikael Jungner*** (Miksi yrittäjyys toimii?)sekä Helsingin Sosialidemokraattien puheenjohtaja ***Pilvi Torsti*** (Yrittäjyys, työnilo ja hyvinvointivaltion tulevaisuus)**.**

Jussi Järventaus piti perusteellisen alustuksen yrittäjyyden kehityksestä ja ongelmista Suomessa. Suomen yrityskenttää dominoivat mikro- ja pienyritykset (mikroyrityksiä on 93,6 %, pienyrityksiä 5,3 % kaikista). Toinen todellisuus kuitenkin on, että suuryritykset (250+ henkeä) työllistävät 37 % eli noin 500 000 henkilöä, keskisuuret firmat 19 %, ja mikro- sekä pienfirmat kumpikin noin 22 % yritysten työvoimasta. Yrityssektori työllisti lisää ihmisiä vv. 2001-2012 yhteensä vähän alle 109 000 henkilöä, josta lisäyksestä PK-yritysten osuus oli yli 100 000. Samana ajanjaksona suuryritysten työllistyslisäys oli vain noin 7000 henkilöä. Kun käsitellään siis pienyritysten kehitystä, ongelmia ja yhteiskunnallista merkitystä, kyse on myös työväenliikkeen kannalta merkittävästä asiasta. Noin 200 000 yrittäjästä 40 000 on itsensä työllistäviä.

Sekä talouskasvun että työllisyyden näkökulmasta on siis tärkeää, että olemassa olevia esteitä raivataan pienyritysten kasvun tieltä. Vaikka yrittäjien sosiaaliturvaa on voitu huomattavasti parantaa viime vuosina, paljon on vielä tekemättä sen hyväksi että pienyritysten potentiaali myös vientiin suuntautuvan tuotannon osalta saadaan hyvin käyttöön. Pienyritysten näkökulmasta vastaisuudessa tarvitaan enemmän kannustusta, ja vähemmän holhousta, tiivisti Järventaus.

Mikael Jungner korosti maailmantalouden globalisaation synnyttäneen uuden toimintaympäristön. Teollisuustyön osittamiseen perustuva työtehtävien jako ja ”tuotantolinjalla” työskentely eivät enää ole vallitseva käytäntö. Korkeatasoiseen osaamiseen perustuva yrittäjyys ja innovaatiot korostuvat kaoottisessa kansainvälisessä taloudessa onnistumisen ehtoina. Ketterät pienyrittäjätkin mukautuvat uusiin kilpailutilanteisiin. Poliittisten liikkeiden on löydettävä uusia ohjelmallisia lähestymistapoja talouteen ja yrittämiseen. Menestyksen avaimet löytyvät poistamalla aikansa eläneet rajoitteet ja edistämällä yritysten menoa ulos maailmaan yhtä ketterästi kuin kilpailijat muissa maissa.

Pilvi Torstin näkemyksen mukaan tavoitteeksi on asetettava, että vuoteen 2020 mennessä suomalainen työelämä on maailman paras. Työ on ihmisille tärkeä identiteetin peruspilari, ja työn ilo on nostettava politiikan keskiöön. SDP:n omaksumat uudet linjaukset työväenliikkeen ja yrittäjyyden suhteesta osoittavatkin, että vanhoista stereotyypeistä on siirrytty positiiviseen ajatteluun. Globaalit megatrendit kuten vauhdikkaasti etenevä kaupungistuminen ohjaavat kehitystä myös Suomessa. Meidän on syytä olla kiinni muutoksissa ja löydettävä niistä omaan talouteemme menestystekijöitä.

Eduskuntavaalien lähestyessä pyydettiin SDP:n puoluehistorian ensimmäinen vaalipäällikkö kansanedustaja ***Tytti Tuppurainen*** pitämään poliittinen tilannekatsaus 12.3. otsikolla **Poliittinen kenttä vaalien alla**. Vaalipäällikön tehtävällä on haluttu laajentaa puolueen viestintää ja tehostaa vaaliteemojen esittelyä. Tämä ilmentää laajemminkin puheenjohtaja Rinteen linjausta ”porukalla” asioiden päättämisestä.

Tuppurainen esitteli vaaliohjelmaa *Suunta Suomelle* sekä analysoi politiikan tilaa yleisesti. Poliittisessa toimintaympäristössä on paljon epävakautta. Monet epävarmuustekijät ja hankala taloustilanne näkyvät myös hallituksen politiikan tekemisessä. Politiikan ennustettavuus on heikentynyt ja poliittinen järjestelmä kokonaisuutena on kärsinyt arvovallan murenemisesta, kun päätöksiä ei ole saatu tehtyä.

Puolueen vaaliohjelma *Suunta Suomelle* jakautuu kolmeen pääteemaan, jotka ovat talous, tasa-arvo ja arjen turvallisuus. Talouden kohdalla liikkumavara on niukka. Tärkeätä on panostaa pienten ja keskisuurten yritysten kasvumahdollisuuksiin sekä tukea pienyrittäjyyttä. Ostovoiman turvaamisessa keskiössä on pieni- ja keskituloisten verotuksen keventäminen. Työhön liittyvä päälinjaus on, että työstä saatavan palkan on oltava riittävä turvaamaan yksilön hyvinvointi. Tähän liittyvät nollatyösopimusten poistaminen ja nuorisotakuun kehittäminen. Tasa-arvon kehittämiseen kuuluu muun muassa naisten ja miesten välisten palkkaerojen umpeen kurominen. Arjen turvallisuudesta pidetään huolta ehkäisemällä ja puuttumalla ajoissa ihmisten syrjäytymiseen. Yksin asuvien kasvanut määrä tulee ottaa nykyistä paremmin huomioon kehitettäessä yhteiskunnan palvelu- ja tulonsiirtojärjestelmiä.

Vaikeat ja hankalat rakenneuudistukset ovat välttämättömiä. Talouskasvun edistämistä ei kuitenkaan tehdä hinnalla millä hyvänsä vaan oikeudenmukaisuutta toteuttaen ja heikommassa asemassa olevien turvaa edistäen sekä kasvun pitkän tähtäimen edellytyksistä huolehtien. Tässä SDP tekee selvimmän pesäeron muihin puolueisiin, kiteytti Tuppurainen. Läsnä oli 17 henkilöä.

Juttutuvassa järjestettiin vaalien alla tiistaina 31.3. **arvokeskustelu monikulttuurisesta ja eriarvoisesta Suomesta** YPSY:n varapuheenjohtajan ***Nina Casténin*** ideoimana. Keskustelijoina olivat toiminnanjohtaja, kulttuurituottaja Nina Castén**,** kulttuurineuvos, kirjailija ***Veijo Baltzar***, eduskunnan puhemies ***Eero Heinäluoma*** ja Yleisradion toimitusjohtaja ***Lauri Kivinen***. Heistä Castén ja Heinäluoma olivat SDP:n eduskuntavaaliehdokkaita Helsingissä ja Baltzar Uudellamaalla. Keskustelun juontajana toimi **Risto Kolanen.** Yleisöä läsnä oli 30 kuulijaa.

Veijo Baltzar aloitti provosoimalla: Vaikka Eurooppa on monikulttuurinen, Suomessa hänen mukaansa lait syrjäyttävät monikulttuurisuuden, valtaväestön kulttuuri on ohentunut ja Yle tarjoaa vain kookospähkinäsyndroomaa. Baltzar vaati tunneälyä päätöksenteon keskiöön, etteivät lapset, vanhukset ja vähemmistöt syrjäydy. Hän kysyi, miksi vain poliittiset puheenjohtajat keskustelevat mediassa, miksi byrokratia ja muotoseikat jylläävät, esitetään prosenttilukuja, joilla ei kuitenkaan maailmaa muuteta.

Nina Castén puhui nuorten sukupolven puolesta. Luovuushakuiset nuoret syrjäytyvät, kun eletään arvotyhjiössä, josta vastuu on koululaitoksella ja sivistyslaitoksilla kuten Ylellä.

Lauri Kivinen puolustautui: Monimuotoinen media heijastelee yhteiskuntaa. Yle on eturivissä viemässä Suomea eteenpäin, vähemmistöjen läsnäolo on mukana. Ylessä on valittu suvaitsevaisuuden polku ja havahdutetaan kansalaisia näkemään monikulttuurinen yhteiskunta. Yle lähettää uutisia 7 kielellä eikä ohjelmia ole karsinoitu omille kanavilleen, vaan ne tulevat valtaväestön ohjelmatarjonnan keskellä.

Eero Heinäluoma totesi, että yhtenäiskulttuuri murtuu ja monikulttuurinen yhteiskunta uudistuu. Säilytetäänkö moniarvoisuus ja suvaitsevaisuus vai käperrytäänkö sisäänpäin – tämä on haaste ihmisille ja yhteiskunnille. Eduskunta ei ole kansa pienoiskoossa, se ei heijasta kansalaisten koostumusta eikä sitä voi kiintiöidä. Lain valmistelussa eduskunta on viimeinen porras, joka sinetöi ministeriöissä valmistellut lait. Kansanedustajat ovat enimmäkseen monipuolisesti kiinnostuneita yhteiskunnallisista asioista.

Yhtä mieltä oltiin siitä, että maassamme olevat vähemmistöt tulee integroida maahan. He eivät edusta omaa ryhmäänsä esim. mediassa tai politiikassa. On vältettävä kulttuurillista syrjäyttämistä. Kotoutumisen kaksisuuntaisuus merkitsee sitä, että myös valtayhteiskunnan tulee sopeutua monikulttuuriseen todellisuuteen. Tarvitaan monikulttuurisen väestön voimaannuttamista ja oman äänen kuuluviin saamista, jotta voidaan yhdessä rakentaa yhteistä kaupunkia ja maata.

Huhtikuussa (8.4.) YPSY järjesti **ulko- ja turvallisuuspoliittisen** keskustelutilaisuuden, jossa vieraina olivat ulkoministeri ***Erkki Tuomioja*** ja Euroopan parlamentin varapuhemies ***Olli Rehn***. Yleisöä oli runsaasti, noin 90 henkeä, muitakin kuin YPSY:n jäseniä.

Tuomioja korosti konsensuksen pitkää ja hyvää periaatetta ulkopolitiikassa. Maailmalla puhjenneista kriiseistä huolimatta ilmastonmuutos ja kestämätön kehitys ovat ihmiskunnan olennaisimmat uhat. Vuosi 2015 on ratkaiseva vuosi ilmastopolitiikassa. Vuoden lopulla Pariisin ilmastokokouksessa tulisi saada aikaan sitova sopimus päästövähennyksistä. Arjen turvallisuus on toinen huolenaihe, erityisesti kasvava arjen epätasa-arvoisuus, josta syrjäytyneet nuoret miehet on eräs esimerkki. Kolmas megaluokan uhkatekijä on väestönkasvu.

Ihmisillä on Tuomiojan mukaan kasvavaa huolta maailmantilanteesta. Voimapolitiikan paluu, nyt Eurooppaankin, on tosiasia. Ukrainan tilanne on haastavin. Venäjän kustannukset Krimin haltuunotosta ovat maan entisen valtiovarainministeri Kudrinin arvion mukaan nousseet kymmenkertaisiksi operaatiota suunniteltaessa lasketuista. Minskissä sovittu rauhansuunnitelma tulee panna täytäntöön. Sen eteneminen vaikuttaa sanktioihin, joita EU pohtii uudelleen tulevana kesänä. Kylmää sotaa ei ole tulossa, globaalitilanne on toinen, Tuomioja korosti. Tuomiojan PP-esitys *Ukrainan kriisi ja Venäjä iltapäivälehtien lööpeissä 13.3.-30.3.2015* valotti lehdistön luomien mielikuvien ja faktojen välistä ristiriitaa uutisoinnin taustana.

Suomen peruslinja säilyy. Itsenäinen puolustus on perusta. EU on turvallisuus- ja solidaarisuusyhteisö. NATOn kanssa on toimiva yhteistyö. Suomen ja Ruotsin puolustusyhteistyö on noussut tärkeäksi, mutta se ei tähtää puolustusliittoon.

Olli Rehn korosti Suomen ulkopolitiikan pitkää linjaa. Paasikiveen ja Kekkoseen vedoten hän katsoi ulkopolitiikan olleen yhdistelmä idealismia ja realismia. Länsimaiden suhteissa Venäjään oli 1990-luvulta alkaen toiveita yhteistyövaraisesta turvallisuudesta aina vuoteen 2014 asti. Nyt Venäjällä vallitsee euroaasialainen puhuri. Pitkässä juoksussa Venäjällä ovat olleet vastakkain Eurooppa-yhteyksiä kaipaavat zapadnikit ja Venäjän omaleimaisuutta ajavat slavofiilit. Viimemainitut ovat nyt niskan päällä.

Suomelle tämä on Rehnin mukaan uusi toimintaympäristö. Valtiojohto on toiminut hänen mielestään viisaasti, kun se on korostanut kansainvälistä oikeutta ja ETYKin periaatteita. Samalla käytännön yhteistyötä jatketaan niin normaalisti kuin mahdollista. NATOn osalta ovea ei tule sulkea. Ruotsi-yhteistyö on tärkeää. Nykytilanne on tuonut uusia haasteita: uusia sodankäynnin muotoja (hybridisota, kyberuhat, informaatiosodankäynti). Seuraavan hallituksen tulee kiinnittää näihin entistä enemmän huomiota.

Mielenkiintoista oli todeta, että mitään suuria kiistoja Tuomiojan ja Rehnin välillä ei näyttänyt olevan. Päinvastoin, keskustelu käytiin hyvässä hengessä. Painavan asian lomassa huumorikin pilkahti esiin.

Eduskuntavaalien jälkeen kokoonnuttiin 29.4. **Suunta Suomelle** -keskustelutilaisuuteen, jossa ministeri ***Lauri Ihalainen*** pohti tulevaisuuden talous- ja yhteiskuntapoliittisia haasteita ja povasi vakavia aikoja, kipeitä leikkauksia ja rakenneuudistuksia. Talouden murheet eivät lopu näihin vaaleihin. Tuottavuus ei ole kasvanut vuoden 2008 jälkeen, viennin heikko veto ja investointien verkkaisuus aiheuttavat työllisyys- ja työttömyysongelmia. Työttömyys on suurin eriarvoistava tekijä. Tulevaisuudessa on ponnisteltava kasvupohjan nostamiseksi, investointien vahvistamiseksi, kotimarkkinoiden kasvuun, rakenteellisiin uudistuksiin. Hallitusohjelmassa päätetään sopeutusmittakaavasta. Sopimusyhteiskuntamalli tulee säilyttää. Puolueen kannatukselle on pitkiä kehityskulkuja. Haastavat olosuhteet jatkuvat ja tukipilarit (kuten sdp) heiluvat. Läsnä oli 22 henkilöä.

Syyskauden ohjelma alkoi 13.-14.9. **retkellä Tallinnaan**, jossa Viron politiikkaa esitteli parlamentin Riigikogun puhemies ***Eiki Nestor*** ja sosiaalipolitiikan kysymyksiä kansanedustaja ***Helmen Kutt***. Suomen suurlähetystössä suurlähettiläs ***Kirsti Narinen*** virkamiehineen briiffasi retkeläiset (36 henkeä) mm. turvallisuuspolitiikan ja talouden kysymyksiin. Pikavisiitti tehtiin Viron SDP:n puoluetoimistoon. Lounaalla saatiin kuulla johtaja ***Anu Laitilan*** esittely Suomen kulttuuri-instituutin toiminnasta Virossa. Vapaa-ajan ohjelmassa osa ehti taidemuseo KUMUun, osa katsomaan keskieurooppalaisen taiteen näyttelyä ”Taide hallitsee” Raatihuoneessa. Iltaa vietettiin Estonia teatterissa *Ball im Savoy* -esityksen parissa.

Syyskuussa käytiin keskustelua valtion suhteesta kirkkoon ja laajemminkin uskonnollisiin yhteisöihin. 16. 9. pidettyyn tilaisuuteen osallistui 18 henkeä. Keskustelun aloitti suurlähettiläs ***Ilkka Ristimäki*** otsikkonaan **Valtion suhde uskonnollisiin ja ei-uskonnollisiin vakaumuksiin ja yhteisöihin.** Hän kiinnitti huomiota kirkosta eroamisen kiihtyvään tahtiin koko 2000-luvun aikana ja selvitti syitä sekä korosti kansalaisten yhdenvertaista asemaa ja riippumattomuutta siitä, mihin kirkkokuntiin he kuuluvat tai kuuluvatko mihinkään. Hän katsoi, että kehitys asettaa kyseenalaiseksi ev.lut. kirkon aseman valtion kirkkona.

Häntä kommentoi Kirkon tutkimuslaitoksen tutkija, teol.tri ***Leena Sorsa*** todeten, että kirkolle on tärkeää kuulla kritiikkiä herkällä korvalla ja seurata ajan henkeä. Kirkon ja valtion suhde liittyy aina poliittiseen ilmapiiriin. Suomella on valtiokirkon tausta 1800-luvulta lähtien. Ev.lut. kirkon asema valtiokirkkona on turvattu perustuslaissa. Ortodoksisella kirkolla on lähes yhtä vahva asema, muilla vähemmistökirkoilla heikompi. Molemmat valtiokirkot saavat kerätä varoja verotuksen yhteydessä. Ev.lut. kirkko ostaa verotuspalvelut 20 miljoonalla, ortodoksinen kirkko saa valtiolta tukea. Hallinto on julkista ja avointa. Kirkoilla on yhteiskunnallisia velvollisuuksia, joista tärkeimmät ovat hautauspalvelut ja väestörekisterin hoito. Muita perinteisiä yhteistyömuotoja kirkolla on mm. puolustusvoimien ja vankilatoimen kanssa.

YPSY:n johtokunnassa Ilkka Ristimäki esitti opintokerhon tai muun työryhmän perustamista jatkotyöskentelyyn teeman parissa. Toistaiseksi aihe jäi kuitenkin tähän yhteen keskusteluun.

Keskustan, kokoomuksen ja perussuomalaisten muodostaman hallituksen epäoikeudenmukaisiksi koetut leikkaukset ja pääministeri Sipilän ajama laaja yhteiskuntasopimus, jonka syntymistä yritettiin vauhdittaa uhkauksilla miljardin lisäleikkauksista, uusista veronkiristyksistä sekä työehtoja heikentävien pakkolakien valmistelusta, kiristivät syksyn poliittista ilmapiiriä. YPSY:ssä kaivattiin poliittista keskustelua. Se toteutui, kun vieraaksi saatiin 21.10. kansanedustaja ***Timo Harakka***, jonka otsikko oli **SDP – pääministeripuolue vuonna 2023**. Aihe ja alustaja olivat houkutelleet paikalle runsaslukuisen yleisön, 32 henkeä. Harakan mielestä Suomi oli pahasti jakautunut ja ilmapiiri SDP:lle vihamielinen. Puolueella on oltava katse tulevaisuuteen - mihin Suomea pitäisi viedä 2020-luvulla. Pitäisi luoda samanlaista henkeä kuin suurten reformien aikaan - esimerkkinä peruskoulu.

Puheen kolme teemaa olivat tulevaisuuden työelämä, elinkeinot ja energiaratkaisut. Harakka toivoi korkean tuottavuuden töitten lisääntyvän (esimerkki Supercell), kun taas matalan tuottavuuden alat ovat väistämättä vaikeuksissa. SDP näyttää alustajan mukaan lukkiintuneen puolustamaan entistä tiukemmin vähenevää vientiteollisuutta ml. raskasta teollisuutta ja sen työntekijöiden etuja. Puolue pitää kiinni menneisyydestä ja vastustaa tulevaisuutta. Äänekoskelta kotoisin oleva alustaja ei tuntunut pitävän edes Äänekosken megaluokan biotuoteinvestointia sellaisena saavutuksena, joka horjuttaisi hänen analyysiaan. Elinkeinorakenne muuttuu. Joustava ja ketterä teknologiapolitiikka on siksi avainasemassa. Mikä on SDP:n visio - mihin suuntaan viedään Suomen elinkeinoja? Harakan mukaan demarit eivät saa luottaa siihen, että vientivetoisella kasvulla suuret yritykset luovat merkittävästi työpaikkoja. Jatkossa politiikan keskiöön on nostettava aito markkinatalous ja uudet arviot työstä ja taloudesta. Kun talouskasvun ja työllisyyden yhteys

on katkennut, on 2020-luvun työn oltava markkinoita täydentävää työtä. Mahdollisuuksien tasa-arvo on tärkein edellytys (tätä korostettiin myös yleisökommenteissa). Kansainvälistyminen on tärkeää, samoin rohkea linja EU:n kehittämisessä. Energiapolitiikan käsittely jäi aikapulan johdosta niukaksi, mutta Harakka tunnustautui ydinvoiman vastustajaksi ja uusiutuvan energian puolestapuhujaksi.

Kaupunkien kehityshaasteista keskusteltiin Ypsyn järjestämässä keskustelutilaisuudessa 16. 11. jossa läsnä oli 20 henkeä. Kuntaliiton kaupunkitutkimuspäällikkö ***Kauko Arosen*** alustus *Asuntorakentamisesta kärkihanke kaupunkipolitiikkaan* aloitti illan. Tehokas tapa saada Suomi kasvuun on satsata kaupunkeihin, sillä kaupungit ovat kansantalouden todellinen vauhdittaja. Samalla kaupungit ovat olennainen osa aluekehittämistä ja ne toimivat vuorovaikutuksessa niitä ympäröivien laajempien toiminnallisten alueiden kanssa. Uudistumisen edellytyksenä on kaupunkialueiden ja valtion tavoitteiden suuntaaminen samoihin päämääriin. Se edellyttää kumppanuutta, tehokasta yhteistä tavoitteiden asettelua. Keskeinen väline on kaupunkien ja valtion välinen sopimuksellinen kehittäminen seuraavalle tasolle, jossa sopimukset kannustavat kaupunkeja aktiiviseen kasvu- ja kilpailukykypolitiikkaan, seudullisesti vahvaan ja yhtenäiseen maankäytön, asumisen ja liikenteen suunnitteluun sekä sosiaalisen eheyden vahvistamiseen.

Pääkaupunkiseudun ja osittain muidenkin kasvuseutujen ongelmana on riittämätön kohtuuhintaisen asumisen tarjonta. Maahanmuuton lisääntyminen ja kohta alkava turvapaikanhakijoiden oleskelulupien myöntäminen aiheuttavat suurten kaupunkien asuntopolitiikalle kestämättömän tilanteen jos mitään ei tehdä. Maahanmuuttajat hakeutuvat näille samoille seuduille, jossa jo on monikulttuurinen asujaimisto.

Kohtuuhintaisen asumisen riittämätön tarjonta johtaa liialliseen markkinaehtoisen asumisen hintojen nousuun ja asumistukimenojen kasvuun. Näin on Suomessa käynyt. Yhteiskunnan varoja käytetään tarpeettomasti kaupunkiseutujen kasvavien maan ja asuntojen arvojen sekä vuokrien rahoittamiseen.

Asuntopolitiikan koko ketju tarvitaan kohtuuhintaisen asumisen tarjonnan lisäämiseksi: 1.) maapolitiikan käyttö kohtuuhintaisen tonttimaan hankkimiseksi, 2.) tontinluovutukset ARA-ehtoiseen kohtuuhintaiseen asuntotuotantoon, 3) julkiset yleishyödylliset rakennuttajat (eivät vedä välistä alle markkinahintaan saamansa tontin etua, ei ylisuuria tuottotavoitteita) lisäävät kohtuuhintaisen asumisen tarjontaa ja rakentamista, 4.) kaupunkiseutujen kunnat eivät pallottele kohtuuhintaisen asumisen tarjonnalla.

Valtion ja kaupunkiseutujen välisten sopimusten vahvistaminen on valjastettava keinoksi kaupunkipolitiikan asuntopoliittisen keihäänkärjen toteuttamiseen. Valtion vahvempi sitoutuminen sopimuksiin on tarpeen niihin liittyvän infrastruktuurin rakentamiseksi (vrt. Pisara) ja samoin kuntien sitoutuminen sopimuksiin kuntien välisen haitallisen kilpailun poistamiseksi.

Kauko Arosen puheenvuoron jälkeen kuultiin Helsingin kehitysnäkymistä kaupunginvaltuuston sd-ryhmän puheenjohtajan ***Osku Pajamäen*** alustuksessa *Millainen ihmisten Helsinki?*

Helsingin sos.dem. Killan ja YPSY:n yhteisesti järjestämässä keskustelussa 2.12. pureuduttiin ajankohtaiseen aiheeseen **Valtion ja kansanvallan kanavista ja rajoista**. Läsnä oli 31 henkilöä, joista YPSY:n jäseniä oli 14, Killan jäseniä 7 ja loput muista yhdistyksistä. Tilaisuuden aloitti dosentti ***Johanna Rainio-Niemi*** alustuksellaan, jonka jälkeen panelistit dosentti ***Mikko Majander*** ja valt.tri ***Pekka Perttula*** pohtivat valtion vallan rajoja. Keskustelua ohjasi Killan puheenjohtaja ***Jussi Vauhkonen***.

Johanna Rainio-Niemi lähestyi aihetta konsensus -tutkijana. Rainio tarkasteli konsensusta kolmen osittain päällekkäisen käsitteen kautta asettaen kunkin myös historialliseen perspektiiviin: yhteiskunta, valtio ja demokratian kanavat.

Demokratian kanavia ovat yhtäältä parlamentaaris-alueellisesti järjestynyt demokratian kanava, toisaalta korporatistis-funktionaaliset kanavat, joiden juuret ovat jo keskiajan killoissa. 1950-luvulla Suomessa valtio oli osa korporatistis-funktionaalista neuvottelujärjestelmää, mikä itse asiassa toi epävakautta poliittisen järjestelmään: kun etujärjestöjen neuvottelut kaatuivat, kaatui myös neuvotteluihin syvälle uppoutunut hallitus. Vähitellen valtion rooli muuttui, siitä tuli pikemminkin fasilitaattori kuin neuvottelujen osapuoli. Sittemmin korporatistisen järjestelmän haastoivat neoliberalismi, globalisaatio ja ay-liikkeen vallan Isossa - Britanniassa purkanut thatcherismi.

Valtio on saanut samanaikaisesti enemmän merkitystä valtion*hallintona,* jolle poliittinen ohjaus tulee hallitukselta. Jännite demokratian kanavien (parlamentaarisen ja korporatistis-funktionaalisen) välillä on olemassa. On syytä muistaa, että olkoon kyse kummasta kanavasta tahansa, demokratia on myös ylivallan suitsimista heikomman vähemmistön hyväksi. Konsensus tarvitsee toteutuakseen myös käytännön, joka tukee sen syntymistä. Kansallisesta konsensuksesta puhuminen ei ole enää perusteltua, jos sitä tuottavat käytännön mekanismit ovat poistuneet.

VTT *Pekka Perttula* toi keskusteluun poliittisen osallistumisen ja puoluejärjestelmän merkityksen. Hän esitteli poliittista perinnettä (Sukselainen, maalaisliitto), jossa valtion nähtiin edustavan yhteistä etua. Jos konsensukseen johtavaa poliittista prosessia ei ole, niin ei ole konsensusta. Missä määrin tämä johtuu siitä, että neljän suurimman puolueen puheenjohtajista vain yksi tulee politiikan sisältä?

Mikko Majander käsitteli mm. valtion interventionistista roolia. Monet yhteiskunnalliset uudistukset ovat tuottaneet myös ekspansiivista valtiota. Hän arvioi, että julkisen vallan on pohdittava niin palvelulupausta kuin resursseja. Yhteisymmärryksestä on hänen mielestään tullut jopa liian itsetarkoituksellista, kun keskustelu nimenomaan olisi tärkeätä. Hän nosti pohdittavaksi puoluetoiminnan merkityksen tätä nykyä.

Teatterivierailut

Toimintavuoteen mahtui Tallinnassa nähdyn Estonia teatterin musikaalin **Ball im Savoy** lisäksi kolme kotimaista teatteriesitystä.

YPSYn johtokunnan jäsen, suurlähettiläs ***Alec Aalto*** yllätti ja debytoi näytelmäkirjailijana Lilla Teaternissa, jossa hänen näytelmänsä **Rådgivaren** sai ensi-iltansa helmikuussa. Näytelmässä seurataan tämän päivän poliittista valtapeliä naispääministerin johtamassa Suomessa ja samanaikaisesti renessanssiajan herttuahovin macchiavellimaisia juonitteluja. 27 ypsyläistä kävi katsomassa esityksen 6.2. Ilta jatkui ravintola Tornissa, jossa käytiin vilkasta keskustelua näytelmästä Alec Aallon kanssa.

Marraskuussa 23 ypsyläistä tutustui Susanna Kuparisen poliittiseen kabareeseen **Eduskunta III** Ryhmäteatterin Helsinginkadun näyttämöllä ja jatkoi keskustelua ristiriitaisen vastaanoton saaneesta kabareesta lähiseudun olutkapakassa.

Marraskuun lopulla YPSY tarjosi jäsenilleen vielä Universumin näyttämöllä Aurinkoteatterin esityksen **Maa-Tuska,** jonka näki 18 henkeä YPSY:stä. Lumiseen erämetsään sijoittuva, melankolisten balalaikkojen säestämä, fantastinen aikuisten satuwestern kaiveli rinnakkaisen historiankertomuksen ja karnevalistisen esitystyylin keinoin meidän päivämme fasismin syntyjä, kehitystä ja ajatusmaailmaa. Hämmentävän esityksen jälkeen oli tarpeen kuulla ohjaaja-käsikirjoittaja ***Juha Mustanojan*** kertovan näytelmän tavoitteista ja valmistamisesta.

Hallinto ja talous

Johtokunta ja toimihenkilöt: Yhdistyksen johtokuntaan vuonna 2015 kuuluivat puheenjohtajana ***Eila Nevalainen***, varapuheenjohtajana ***Nina Castén*** ja muina jäseninä ***Seppo Kauppila, Rinna Kullaa, Marjatta Oksanen, Jarno Parviainen, Ilkka Ristimäki, Iivo Salmi, Riitta Seppälä*** ja ***Riku Warjovaara*** sekä varajäseninä ***Alec Aalto, Markku Aho*** ja ***Rauno Viemerö***. Johtokunta kokoontui 11 kertaa. ***Pekka Koivusalo*** hoiti YPSY:n taloudenpidon ja Riitta Seppälä sihteerin tehtävät.
YPSY:n varapuheenjohtaja Nina Castén oli SDP:n Helsingin piirin piirihallituksen jäsen, toimi kaupunginhallituksen varajäsenenä, kulttuuri- ja kirjastolautakunnan seuraajajäsenenä ja Helsingin Monet Kasvot -verkoston puheenjohtajana. Hänet valittiin puolueen ehdokkaaksi keväällä 2015 käytyyn eduskuntavaaliin.
Toiminnantarkastajia olivat ***Arne Wessberg*** ja ***Ossi Paukku*****,** varalla ***Heikki Oksanen*** ja ***Olavi Syrjänen*****.**
Piirikokousedustajina toimivat ***Eila Nevalainen, Nina Castén, Veli-Pekka Laakso, Juhani Turkkila, Riku Warjovaara*** *ja* ***Jarno Parvia****inen*. Varaedustajiksi valittiin ***Riitta Seppälä, Marjatta Oksanen, Pekka Koivusalo, Seppo Heikki Salonen, Iivo Salmi ja Ulla Parviainen*****.**
Naispiiriin nimettiin yhdistyksen edustajiksi ***Eila Nevalainen, Nina Castén, Rinna Kullaa, Marjatta Oksanen, Ulla Parviainen ja Riitta Seppälä.***
HTY:n edustajistossa YPSY:ä edusti ***Pekka Koivusalo*** ja varalla ***Nina Castén*****.**
Jäsenistö: Vuoden päättyessä yhdistykseen kuului 139 jäsentä, joista miehiä 97 ja naisia 42.
Sääntömääräiset kokoukset: Sääntömääräinen ***kevätkokous*** pidettiin 12.3. ja ***syyskokous*** 16.11**.,** molemmat Paasitornissa. Kokouksissa käsiteltiin sääntömääräiset asiat.
Aloitettiin verkkoviestinnän ja some-näkyvyyden lisäämiseen tähtäävä kehitystyö. Tiedottaja ***Tiina Rytky*** lupautui YPSY:n nettitiedottajaksi.

Yhdistyksen 50-vuotisjuhlavuonna alulle pannun historiikin käsikirjoitus valmistui toimintavuonna, kirjoittajana ***Maunu Harmo.*** Hänen työtään tuki toimituskunta, johon kuuluivat ***Seppo Heikki Salonen*** ja ***Esko-Olavi Seppälä***. Taitto ja painatus jäivät seuraavaan vuoteen.

Talous: Yhdistyksen jäsenmaksutuotot vuonna 2015 olivat 805,41 euroa. Toimintansa rahoittamiseksi ja historiikin julkaisukuluihin yhdistys peri ylimääräistä, vapaaehtoista jäsenmaksua, jota kertyi 1146 euroa. Yhteensä jäsenmaksutuotot nousivat 1951,41 euroon. Merkittävä osa yhdistyksen tuotoista ja kuluista johtuu yhdistyksen vilkkaasta kulttuuritoiminnasta, jonka tuotoilla pyritään kattamaan kulut. Kansan sivistysrahaston YPSY:lle edellisenä vuonna myöntämä 2.000 euron apuraha maksettiin historiikin kirjoittajalle tekstin valmistuttua joulukuussa. Kuluja kasvatti myös vaalivuosi, jonka vuoksi YPSY:n tiedotus- ja kokouskulut nousivat edellisestä vuodesta. Yhdistyksen kulut olivat 5237,43 euroa, ja tuotot 3613,91 euroa, joten alijäämää syntyi 1623,52 euroa. Alijäämä katettiin taseesta.

Helsingissä 15.2.2016 Johtokunta